

[Finansministeren.]

Sydslesvig, 18 Mill. Kr., Smørrabatorndningen 10,3 Mill. Kr., Tekstilarabat 18 Mill. Kr., Spædbørnsudstyr 1,2 Mill. Kr., Sukkerordningen 14 Mill. Kr., Politivæsenet 7 Mill. Kr., Tysklandsbrigaden 42,4 Mill. Kr. og Renteudgifter ved Statsforskrivninger 10,2 Mill. Kr. Jeg har kun nævnt en Del af Beløbene.

Jeg er overbevist om, at det er Tal, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller i det store og hele paa Forhaand er bekendt med fra sit Arbejde i Finansudvalget, og der er derfor ikke nogen Sensation omkring dem. Det er bl. a. derfor, jeg har foretaget denne Opremsning. Der er ogsaa Tallene med Hensyn til Flygtningene og andre Udgifter og en Række, jeg havde nær sagt, traditionelle Stigninger paa de enkelte Budgetter, der fordeler sig over en lang Række Poster, og som andrager ikke ubetydelige Beløb, Tal, som det ærede Medlem sandsynligvis ogsaa paa Forhaand har betydeligt Kendskab til fra sit Arbejde i Finansudvalget.

Det er ud fra en Vurdering af disse Beløbs Størrelse i indeværende Aar vi i Finansministeriet har foretaget et Skøn over, hvad man maa formode der vil naas til i det kommende Aar. Deroverfor kan det ærede Medlem naturligvis sige, at det havde været rart, om det var udtrykt allerede i Finansloven. Det kan jeg for mit Vedkommende ikke være uenig med det ærede Medlem i, men vor Teknik — det ved det ærede Medlem godt — er nu engang saaledes, at disse vel forudsete, men ikke søgte og ikke fastlagte Bevillinger ikke findes i Finansloven. Naar et samlet Skøn skal foretages, kan imidlertid ingen undgaa at tage Hensyn til, hvad der maa komme til at foreligge, og hvad der maa regnes med som nogenlunde sandsynligt.

Saa siger det ærede Medlem, at han har en Kæphest i Spørgsmaalet om Henlæggelser til en Række Fonds, bl. a. nævnte det ærede Medlem, hvis jeg ikke tog meget fejl, Udligningsfonden. Jeg skal erkende, at det vilde være fristende, om vi kunde foretage en Henlæggelse fra Udligningsfonden til Reguleringskontoen. Jeg tror dog ikke, det er ganske vel betænkt. Jeg ved ikke, hvilke Slagsmaal vi kommer ind i med en saadan Disposition. Jeg skal ikke have noget som helst imod, at vi tager en saglig Drøftelse af det, jeg har paa Forhaand Fornemmelsen af, at det er ikke saa faa Interesser af kommunal Art, der vil faa vakt Lidenskaberne til Live paa denne Sag — det ærede Medlem har ogsaa for sit Vedkommende visse kommunale Interesser, midt i Ugen i hvert Fald.

Der kan naturligvis være Anledning til at drøfte Spørgsmaalet, det skal jeg slet ikke afvise, men hvor meget vi faar ud af det er en helt anden Sag, men det ærede Medlem er selvfølgelig ogsaa selv klar over denne anden Side af Sagen.

Det ærede Medlem rejste det Spørgsmaal, hvordan Forholdet vilde komme til at se ud, naar en Del af de ca. et Par Hundrede Millioner Kroner, her er Tale om, skal overføres til Reguleringskontoen, og man regner med et Underskud paa ca. 150 Mill. Kr. Jeg har for mit Vedkommende den Tro, at det, som jeg har sagt i min Forelæggelsestale, vilde være rigtigt at gennemføre Skatter til det Beløb, der er foreslaet i Lovforslagene, paa nuværende Tidspunkt og saa til Efteraaret se, hvor langt det dækker, hvor meget vi har naaet paa den Konto.

Det ærede Medlem har Ret i, at der rent driftsmæssigt kan tænkes at opstaa et Underskud paa Statens Regnskab, hvis vi kun inddrager de ca. et Par Hundrede Millioner, der her er Tale om yderligere, og deraf overfører en ikke uvæsentlig Del til Nationalbankens Reguleringskonto. Det afgørende Synspunkt har imidlertid været, at tager vi Tingene i deres Sammenhæng, saa bliver der en Konsolidering, som ganske vist, hvis Forholdene ikke former sig noget anderledes, end vi maaske i Øjeblikket kan overse det, kommer til at give sig Udtryk i et vist Underskud paa Statens Budget, men som alligevel er en Konsolidering, alt taget under en samlet Betragtning. Jeg har ikke ment i Øjeblikket at ville stille yderligere Forslag, men hvis man endelig skulde følge op, saadan som der kunde være Tale om i Forbindelse med dette Beløb, saa burde man maaske have foreslaet et større Beløb i Skatter. Jeg har ikke villet gøre det — jeg var jo heller ikke blevet mødt med synderlig Tilslutning, hvis jeg havde gjort det —, og jeg tror, det er forsvarligt at starte paa den Maade, som her er sket, og saa se Tiden an. Forhaabentlig bliver det ikke nødvendigt at gaa videre, men ingen kan forudse, hvad Aaret kan bringe os paa forskellige Omraader.

Det ærede Medlem gjorde i en stilfærdig Bemærkning opmærksom paa, at hvis man havde Tvivl om den frivillige Opsparing, hvorfor saa ikke komme med Tanken om tvungen Opsparing? Jeg opfattede det ikke som et Forslag fra det ærede Medlem, men som en Tanke, der var henkastet. Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger om den, men jeg gaar ud fra, at ogsaa et saadant Synspunkt med Udbytte vil kunne indgaa i de Forhandlinger, som senere skal finde Sted.